

Hlasy našich žen.

HERRICK, SO. DAK.

Čtená redakce! Budte tak laskaví a dopřejte mi místo mému dopisu, k němuž mně přiměl obrázek, který se mě dostal do rukou, totiž obrázek 28 pluku, toho který byl poslán na hranice italské aby prý směl haubnu, a také všichni tam zahynuli. Na obrázku jest viděti, jak dva vojínové nesou obraz císařův. Šli jako beránkové a obraz svého arcivraha nesli ve předu. Plakala jsem, a to jsem plakala já, což pak potom ti kteří doma s touhou je očekávali, a kterým se synové aneb otcové, manželé nevrátí již nikdy? Jak pak asi ti hořce plakali nad ztrátou milých svých? Čechové neopouštějte matičku Českou. — Lidiskost nám káže, abychom se ujali trpělivě, obětujte každý něco! Ty zlaté klasy farmářů již sklízili. Což tak abyste každý dal jen tolik, co do náručí snopků vezmete. Neuskodí vám to žádnému. Ovšem máte povinnost, dluhy platit úroky, pojištění a mnohé jiné. Avšak dárek, který dáváte pro svou vlast ani nepoznáváte, že vám ubylo. Ztráti se to jako malá kapka v moři, a budete mít to blahé ve domě, že jste českou máti neopustili, a že jste při ní stáli jako věrní synové a deery. Jak mnohému z vás pukalo srdce bolestí nad rokem svého drahého. Vzpomeňte si jak mnoho srdcí v hoří tone nad ztrátou svých drahých, kteří umírají daleko od domova, opuštěni, pohozeni, bez útěchy, jako oběť krvelačných arcivrahů. Přispějte každý něčím, aby více v budoucnosti nebyl národ násvražeděn od Němců. Říká se, že česká povaha je povaha holubičí, tak dokažme, že srdce naše cítí s našimi bratry a sestrami tam za mořem. Četla jsem, že kdyby každý Čech v Americe, jen jeden cent denně ušetřil, tak by to dělalo do roka 20 milionů. Kdyby každý Čech v Americe dal aspoň jeden cent týdně, dělalo by to též několik milionů do roka. Tak vidíte, jak malé věci dělají věci velké. Můžeme být hrdí, že máme příležitost přispět na věc tak šlechtnou, která se nenaskytne více. Vzpomínám si, když jako malé děvče jsem byla s otcem v Praze na výstavě, a tu v den, v který přijeli Češi z Ameriky, bylo hotové pozdvižení. Kde kdo, tak pospíchal je uvítat a když zahráli velebnou hymnu "Kde domov můj," slzeli děti vracející se k české matě. Jak mnohý rád by pospíchal do Čech, až by tam bylo více svobody, a až by vás na rodině půdě vítali vaši bratři a sestry, jako věrné děti české matky. Nebyly by to okamžiky posvátné? kterým by jim bylo dopřáno prožít? Nedejme dopustit aby katané vykopali národu našemu hrob, a tam ho pohřbili. Český lid selaský v dobách nejhorsších dlehy reč zachoval; českou knihu sedláka vynašel z úkrytu, a v noci při zavřených oknech četl. Jeho rodina, předkové naši, do vyhnanství jdouce, na hranici české země klekali a jí libali, a trstku země jako drahé dědictví sebou brávali. Tam ve vyhnanství velký Komenský slova pronesl: "Národ český nezhyne!" Srdce českého sedláka bylo schopno každé oběti. Což my potomci těch poetických českých sedláků, dokažme že též jsme schopni pro národ přinést oběti, neb až hrůzovláda německá všechny Čechy vyvraždí i ti, kteří by za národ myslili a jednali, zbývají útón v dýmu kadidla a ve slibech v věčné odplatě, v nebesích. Pak se nadále budou dít na příživníky. Protož neopouštějte svůj národ! Pocházím z Hlinska z Českomoravské Vysokiny a jako malé děvčátko jsem jezdila s otcem pro dříví do lesu Vortovského panství, (to patří biskupovi Králové-Hradeckému). Lidé odtamtud vozí dříví na trakaři, na prodej do města Hlinska. Viděla jsem často ty smutné

potahy; muž vozil na trakaři dříví a žena táhla ve předu za provaz, a za to dostali 50 až 60 krejcarů. Co se tam ten chudý lid, v těch lesích udělal za trošku dřeva, a vše patřilo biskupovi. Jednou jsme též jeli pro dříví s kravama a potkali jsme nádhernou "ekypáz" biskupovu; chudý lid padal na kolena a biskup jim žehnal. Já, když jsem viděla co dělají druzí, klekla jsem také a jen můj otec stál. Vidím dodnes jeho opálený a ustaralý obličej. Prala jsem se: "Tatínku, proč pak jste taky neklekl?" ale on jen mával rukou a trpce se usmál, a to bylo vše. Ale za léta jsem potom všemu rozuměla. Jak je tam lid český zubožen, kdyby takové statky mohli lidé užívat ku svému dobru, zajisté by tam lidé rolík byly netrpěli. Na jedné straně biskup z nádherné "ekypáže" lidem žehná a na druhé straně hlídá jeho pronásledovatelé kdo by klesti zbíral se opovážil. Hrají chudé stařené chrastí na zádech zapálí, aneb provazy přezalí, když si tam chudáky šli trochu chrastí nazbírát aby si v zimě mohli skřehlé údy ohřátí. Proč je tam lid tak zubožen? Protože je do krve vyssáván a to se musí pokorně snášet. — Někdo řekne: Ta ženská pořád hubou tlouče o jednom předmětu, proč si nehleď svého byznísu. Ale milý čtenářové, kdyby si tak každý hleděl svého, toto slzavé údolí by bylo ještě slzavější a nikdo by se nenamahal trpělivu z oka slzu setřítí a výkřiky lidské bůdy a soužení bysme neslyšeli. Zajisté by se každý z nás zastal člověka bezbranného, kterému by bylo na smrt ubližováno. Což neubližuje vláda rakouská na smrt českému lidu a my bysme k tomu měli netečně přihlížet jak národ náš zhyne v moři germanismu navždy? — Zdravím všechny čtenáře a čtenářky. S úctou
Františka Hanzeová.

DANUBE, MINNESOTA.

Čtená redakce a milé družky! — Jíž je drobet po práci a z toho důvodu jsem se rozpoměla, že bych měla napsati něco do "besídky." Bylo to po dvakrátě sklamaní s naší rubrikou. Jeden týden ani jeden dopis, po druhé jen jeden. Jsem jista, že jest nás většina čtenářek, že vyhledáváme na prvním místě "besídku". Ono již se to stalo vícekrát, že se nám ani neobjevila. Jest-li budeme se svými dopisy odkládati vždycky pak ovšem naše besídka bude ta tam. Jako ku příkladu já kolikrát jsem si pomyslela, nebudě se michtat mezi dopisovatele, neb bez tvých dopisů se to lehcce obejde. Jednou za čas napsati nějaký dopis to jest tak, jako nalíti kapku vody do rozbourené řeky. Nutká mně to však samo: "piš a napiš něco!" Když nenapiš nic užitečného tak aspoň potrápíš redaktora se svými chybami. Ale opravdu náš redaktor musí býti nějaké dobrotisko, když si dává tu práci s naší čmáraninou. Tak se domnívám pane redaktore, že vám zajisté známé jsou poměry ve staré naší vlasti a to, co za rok měly chudé dívky v které sem též patřila. Od mého osmého roku, jsem sobě chléb ten vezdejší dobývala. (možno že někdo namítne, "leďa že-brotou") na to však mohu říci, nikoliv, ale práci. Chovala jsem děti, pásla jsem husy, a také dobytek, který však si z malé pasáčky mnoho nedělal a moc a moc mně zlobil. — Dnes když se tak zadívám na mé dívky a zvláště pak na deursku Růženu, která jest stará devět roků, zachvěje mým srdcem radost a v něm spokojenost a blaho, že není třeba mým dětkám v útlém mládí starati se o chleba. Až budu jednou, v dospělém věku mých dětek jim vyprávěti o mém mládí, řeknou zajisté: "Maminko to není

možné!" Ohlínati mně budou, co již nyní deurska Růžena činí když skrze něco dostane pokárání. Za chvíli se ke mně nepozorovaně přiblíží, daruje mně polibek; to jako aby si mě udobřila, bych se více na ni nemrzela. — Rozdílné jsou žizně; někdo má zázeň na mokro, někdo na suchu, někdo na povznesení sama sebe, někdo zase aby se domohl co největšího bohatství. Kdo touží po sbohatnutí, takový člověk si myslí na to, že bude mít všeho dost, až bude jako bohat. To jsou však jen hlouposti, kdo si takto myslí. Já mám za to že taková rodice jsou bohatí kteří vychovávají několik zdravých, zdárných dětek, to jest bohatství největší. Bylo by na čase aby rodičové kladli na to největší váhu vychovávati zdárné zdravé dívky pro národ. Ovšem stane se často, že dítě přijde k zmaření, když již jest odrostlé, to však není úplně na závidu, neb takové může býti světu též užitečné. Nezáleží ve všem na zdravém tělu, ale také hlavní věcí jest zdravý duch. Na myslí mě vždy ta ne, vychovávati dívky zdravé na tělo na duchu, jen tím lze docílití abychom si všichni lépe rozuměli. Mnozí lidé nařknou člověka bláznem, ale to jen z té příčiny, že člověku nerozumí, že jej nedovedou správně pochopití. Nevědomlost mnoho zkazila. — Velice pěkný byl dopis pana Štíbra, jenž se rozepsal o povinnosti ženy. Jest mě

známo jak si rodina stojí, když v ní vládne nerozumná žena, jest mě známo jak to dopadá, jest žena které práce domácel jest nemilá, jest mně též známo, kdo vládne žena rozsařná a svých povinností vědomá, ale těžko rozhodnouti, kterých žen jest větší procento. Vím dobře, že jen žena uvědomělá může vychovati zrozumnově svoji rodinu. — Ale abych se vám milé družky přiznala daleko, povím vám, že to jako když po tmavé noci počne svítati. — Pane Kosmane, děkuji za radu, ale špatným bych se potázala kdy bych jí chtěla použiti. Srdečný pozdrav všem zasílá
Marie Hatařová.

Nespavost

Čili bezesnost jest velmi známým příznakem u lidí nervosních. Napravte tuto poruchu. Užívejte Severin Nervoton (Severa's Nervoton). Jak již jmeno naznačuje je to silivka pro nervy a má výtečné účinky v léčení skleslosti mysle, nespavosti čili bezesnosti, nervového vysílení, historie a nervosy. Cena \$1.00. Na skladě ve všech lékárnách, aneb přímo, W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Nezapomeli jste na nás se svým doplatným a předplatným? Dnes za té velké krize v novinářství je to věci velice důležitou, aby každý kdo duží, dluh zapravil.

Storitz BEER
QUALITY AND FINE FLAVOR
HAS MADE IT
NEBRASKA'S FAVORITE
DONT BE SELFISH
SEND A CASE HOME

A TRIUMPH IN PURITY

Na prodej v předních hostincích.

PALDA'S CIGAR CLIPPING kuřlavý tabák,

nejlepší toho druhu. — Na prodej je ve všech českých a i jiných obchodech po Nebrasce, Jižní Dakotě, Iowě a též i v jiných státech. — ZKUSTE JEJ! — Vyráběn jest českou firmou
Též vyrábíme všeho druhu doutníky.

GREAT CENTRAL TOBACCO WORKS,
Jos. Buriánek, majitel. Nad 219-221-223 3rd Ave West
CEDAR RAPIDS, IOWA.

NEBRASKA PROSPERITY LEAGUE
A Statewide, Nonpartisan Organization of Tax-payers

VICE-PRESIDENTS

WESLEY P. ADKINS SOUTH OMAHA
JOHN ALBERTSON MERCHANT, PENDER
DR. C. C. ALLISON SURGEON
GEORGE ANTIL INVESTMENTS, BLAIR
Z. M. BAIRD HARTINGTON
J. L. BAKER MANUFACTURER
J. W. BENDER FARMER, HUMPHREY
ALFRED BRATT INVESTMENTS, GONDA
CHAS. H. BROWN REAL ESTATE INVESTMENTS
W. J. BURGESS INVESTMENTS
HARRY V. BURKLEY PRINTER
W. M. BUSHMAN STORAGE
ALBERT CAHN MANUFACTURER
LOUIS S. DEETS STOCKMAN, KEARNEY
E. M. FAIRFIELD REAL ESTATE INVESTMENTS
JOHN W. FRENCH REAL ESTATE INVESTMENTS
DR. R. GILMORE PHYSICIAN AND SURGEON
T. V. GOLDEN CAPITALIST, ONEILL
FERDINAND HAARMANN MANUFACTURER
J. J. HANIGHEN CONTRACTOR
FRED D. HUNKER ATTORNEY, WEST POINT
FRANK B. JOHNSON OMAHA PRINTING CO.
C. J. KARBACH INVESTMENTS
HON. J. T. KEELLY VALENTINE
P. J. KELLY MERCHANT, NEBRASKA
FRANK B. KENNEDY CAPITALIST
JACOB KLEIN MERCHANT, BEATRICE
BUD LATTI RANCH OWNER, TEKAMAH
E. M. F. LEFLANG CAPITALIST
G. W. MEGEATH COAL OPERATOR
JOHN A. MOHRBACHER INVESTMENTS, WYOMING
SOPHUS F. NEDLE PUBLISHER
FRANK A. NIMS RETIRED FARMER, FALLS CITY
J. J. NOVAK
J. J. O'CONNOR
GEORGE PARR MERCHANT, NEBRASKA CITY
HON. WATSON L. PURDY LAND OWNER, MADISON
THEODORE REIMERS STOCKMAN, FULLERTON
CARL ROME RETIRED FARMER, GOLFUSSE
JOHN G. RUSICAY PUBLISHER
J. C. ROTH INVESTOR, FREMONT
JOHN SCHINDLER STANTON
W. H. SCHMOLLER JOBBER
THEODORE H. SERK MERCHANT, NEBRASKA
G. E. SHULERT MANUFACTURER
HARRY E. SIMAN WINSIDE
PAUL F. SKINNER MANUFACTURER
A. F. SMITH JOBBER
N. A. SPIESSBERGER WHOLESALE
HON. P. F. STAFFORD NORFOLK
WILLIAM STORK INVESTMENTS, ARLINGTON
ROBERT C. STREHLOW CONTRACTOR
GEORGE B. TYLER INVESTMENTS, HASTINGS
A. J. VIERLING PRES. PATTON & VIERLING
BON WELLS STOCK BUYER, AURORA
THEODORE WIDAMAN
C. B. WILLEY ATTORNEY, RANDOLPH
S. N. WOLBACH MERCHANT, GRAND ISLAND
R. M. WOLCOTT MERCHANT, CENTRAL CITY
HON. OTTO ZIELOW MAYOR, SCHUYLER

Chrání prohibice hochů?

SLIB:
Státní prohibice se vnučuje občanům Nebrasky z důvodů, že zachráni hochy. Podívejme se, zda-li prohibice skutečně zachránila hochy v Kansasu, kde trvá již státní prohibice po pětácti letech.

Skutečný výsledek:

KANSAS	Odsouzení hoši, 1. října, 1915:	
	V polešovně	330
	V industriální škole pro hochy	264
NEBRASKA	Celkem v Kansasu	594
	Od souzení hoši, 1. října, 1915:	
	(Základní polešovna)	žádní
	V industriální škole pro hochy	199
	Celkem pro Nebrasku	199

(Tyto číselce sebrány byly Chas. M. Hargarem, předsedou kansaské státní polešovací rady, a číselce pro Nebrasku sebrány byly radou komisaru státních ústavů.)

Proč třikrát tolik hochů v Kansasu přichází na scesti?

J. K. Coddling, dozorec kansaské trestnice, dává vinnu "malým doupatim v uličkách," jež nalézají se po celém Kansasu, kde, jak praví, muží a hoši se scházejí noc jak noc a by hráli poker, "craps" a holdovali prostopánsnosti. (Vizte zprávu dozorec, stránku 43, o jednání kansaské konference sdružení dobročinných a polešujících, konané v Lawrence, Kas., v listopadu, 1915.)

Sudí Roy T. Osborne z Independence, Kansas,
na stránce 13. té samé zprávy praví:
"V málo více nežli desíti letech, kdy působí v Kansasu soud pro nedospělé, děti méně nežli 16 roku staré, v tomto státě spáchaly skorem každý zločin, zahrnuje v to i vraždu. Je překvapujícím pozorovati absolutní nedbalost mnohých rodičů ku mravnímu blahobytu svých dětí. Skorem v každém městě neb osadě jsou místa, kde děti se kazí."

M. G. McKinzie, kaplan kansaské polešovny,
praví na stránce 59. prvé polešovní zprávy státní rady polešovací:
"Z těchto hochů, 202 se priznalo, že více méně pili; 275 požívali tabák, 77 karbanili. Většina se často toulala a nalézali se mimo domova, když dostali se do nesnázi; 265 pocházeli z domovů zničených smrtí neb rozvodem!"

ULIČKOVÉ DOUPĚ v Kansasu je zhoubným vlivem, jež zavádí tolik kansaských hochů do polešovny a industriální školy.
Prohoci je původcem uličkového doupěte.

The Nebraska Prosperity League
OPPOSED TO STATE PROHIBITION. IN FAVOR OF LOCAL OPTION, HIGH LICENSE
President, L. F. CROFOOT Treasurer, W. J. COAD Secretary, J. B. HAYNES
Send for our literature. OMAHA, NEB.